



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1016/2019
27.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Савића и др, због кривичног дела тешко убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Савића - адвоката Момчила Булатовића, Немање Васиљевића и Александра Бусарца и браниоца окривљеног Душана Кузмановића - адвоката Далибора Катанчевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 1К. бр. 109/12 од 15.01.2018. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр. 653/2018 од 28.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 27. новембра 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 1К. бр. 109/12 од 15.01.2018. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр. 653/2018 од 28.02.2019. године, и то захтев бранилаца окривљеног Марка Савића - адвоката Немање Васиљевића и адвоката Александра Бусарца у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, захтев браниоца окривљеног Марка Савића - адвоката Момчила Булатовића у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, а захтев браниоца окривљеног Душана Кузмановића - адвоката Далибора Катанчевића у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 10) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу исти захтеви **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу 1К. бр. 109/12 од 15.01.2018. године, окривљени Марко Савић и Душан Кузмановић оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 114. став 1.

тачка 11. у вези члана 30. и члана 33. Кривичног законика, за које дело су осуђени на казне затвора у трајању од по 15 година. У изречене казне затвора, окривљенима је урачунато време проведено у притвору, и то окривљеном Марку Савићу време проведено у екстрадиционом притвору од 03.11.2011. године до 11.11.2011. године и време проведено у притвору од 11.11.2011. године до 06.05.2014. године, а окривљеном Душану Кузмановићу време проведено у притвору од 30.11.2010. године до 27.01.2015. године и време проведено у оквиру мере забране напуштања стана од 27.01.2015. године до дана упућивања на издржавање казне затвора.

Истовремено је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљених Марка Савића и Душана Кузмановића у смислу члана 264. став 1. ЗКП, а оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Ставом II исте пресуде окривљени АА, ББ и ВВ су на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело тешко убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. и члана 33. КЗ и одређено да трошкови поступка у односу на ове окривљене падају на терет буџетских средстава суда.

Ставом III исте пресуде, према окривљенима Марку Савићу, Душану Кузмановићу, АА, ББ и ВВ је на основу члана 422. став 1. тачка 1) ЗКП одбијена оптужба да су извршили кривично дело недозвољено држање ватреног оружја из члана 348. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр. 653/2018 од 28.02.2019. године, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, пресуда Вишег суда у Нишу 1К. бр. 109/12 од 15.01.2018. године преиначена је у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што су окривљени Марко Савић и Душан Кузмановић због кривичног дела тешко убиство у покушају, у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. и члана 33. КЗ, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, осуђени на казне затвора у трајању од по 20 година, с тим што је окривљеном Марку Савићу у ову казну урачунато време проведено у екстрадиционом притвору од 03.11.2011. године до 11.11.2011. године и време проведено у притвору од 11.11.2011. године до 06.05.2014. године, а окривљеном Душану Кузмановићу време проведено у притвору од 30.11.2010. године до 27.01.2015. године и време трајања мере забране напуштања стана од 27.01.2015. године до дана упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу у осталом делу, жалба браниоца окривљеног Марка Савића - адвоката Момчила Булатовића, заједничка жалба бранилаца истог окривљеног - адвоката Немање Васиљевића, Драгослава Оташевића и Александра Бусарца, као и жалбе бранилаца окривљеног Душана Кузмановића - адвоката Нине Крстић, адвоката Далибора Катанчевића и адвоката Мирослава Тодоровића одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- браниоци окривљеног Марка Савића - адвокат Немања Васиљевић и адвокат Александар Бусарац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, с`тим што из образложења произилази да су захтев поднели и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеном Марку Савићу изрећи казну затвора у краћем временском трајању;

- бранилац окривљеног Марка Савића - адвокат Момчило Булатовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, уз истовремени захтев да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, те да се на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење казне по напред наведеним правноснажним пресудама одлаже;

- бранилац окривљеног Душана Кузмановића - адвокат Далибор Катанчевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8), 9) и 10) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно одлучивање, пред потпуно новим већем или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног Душана Кузмановића ослободити од оптужбе за предметно кривично дело или тако што ће радње окривљеног правно квалификовати као кривично дело учествовања у тучи из члана 123. КЗ и донесе пресуду којом се због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења у односу на ово кривично дело оптужба према окривљеном одбија, или да побијане пресуде преиначи у погледу правне квалификације и одлуке о казни, уз истовремени захтев да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа, те да се одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже, односно прекида, сагласно одредбама члана 488. став 2. и 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио је по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених Марка Савића и Душана Кузмановића, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода изложених у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости свих бранилаца у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, те захтев бранилаца Немање Васиљевића и Александра Бусарца у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а захтев браниоца Далибора Катанчевића у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП су неосновани, док су исти захтеви у осталом делу недозвољени, односно немају законом прописан садржај.

По оцени овога суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости свих бранилаца, којима се указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

С тим у вези у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Савића - адвоката Момчила Булатовића наводи се да је првостепени суд прекорачио оптужбу тако што је окривљеног Марка Савића огласио кривим за радње које према оптужници нису радње које је тужилац измењеном оптужницом окривљеном ставио на терет. Према наводима захтева, измењеном оптужницом Кт број 151/08 од 08.12.2016. године Виши јавни тужилац ставио је на терет свим окривљенима, па и онима које је првостепени суд ослободио од оптужбе, да су „сви и то свако из свог ватреног оружја наставили масовно да испаљују хице према правцима у којима су почели да беже ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ“, што би значило да је у испаљивању ових хитаца учествовао и окривљени Марко Савић, а првостепеном пресудом је измењен овај објективни идентитет оптужбе, обзиром да у изреци пресуде не стоји да је окривљени испалио било који пројектил према оштећеном ГГ, па како од оштећених у изреци остаје само ДД, то је према ставу браниоца, на овај начин првостепени суд идентификовао окривљеног Марка Савића као лице које је испаљивало пројектиле према оштећеном ДД, те на који начин је прекорачио оптужбу.

У вези са истом битном повредом одредаба кривичног поступка, у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Савића - адвоката Немање Васиљевића и Александра Бусарца наводи се да је првостепеном пресудом прекорачена оптужба, јер је „првостепени суд извршио бројне измене у опису радње извршења кривичног дела за које је осудио Марка Савића од онога што му се оптужницом Вишег јавног тужиоца у Нишу стављало на терет“, тако што је утврдио чињенице и радње које се окривљенима нису стављале на терет и изреку пресуде уподобио „потребама“ поступка, на шта није овлашћен, док се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Кузмановића - адвоката Далибора Катанчевића истиче да је првостепени суд у изреку пресуде унео потпуно нове радње, односно да је окривљени „окренуо пиштољ ка оштећеном ГГ и почео да пуца ка њему, од којих испаљених хитаца је оштећени ГГ задобио једну поткожну простерелину главе“, а на који начин је, према ставу овог браниоца, првостепени суд прекорачио оптужницу према којој су сви окривљени испаљивали хице у правцу оштећеног, те учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених су, по оцени овога суда, неосновани, обзиром да су на исту битну повреду одредаба кривичног поступка браниоци окривљених указивали у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, па како је Апелациони суд у Нишу, као другостепени, ове жалбене наводе оценио неоснованим, и у својој одлуци на страни 5 став 2 и 3 изнео јасне разлоге због чега налази да првостепени суд није прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, које разлоге и Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У вези са истом битном повредом одредаба кривичног поступка, браниоци окривљеног Марка Савића - адвокати Немања Васиљевић и Александар Бусарац у захтеву за заштиту законитости истичу да је у конкретном случају прекорачена оптужба, јер је из изреке првостепене пресуде изостављена чињеница да су оштећени ГГ, ДД и ЂЂ изашли из возила „...“ и пришли окривљенима Марку Савићу и Душану Кузмановићу, те да су на странама 29 и 33 побијане првостепене пресуде изнети разлози који су противречни напред наведеном понашању оштећених и чињеници да су ушли у вербалну расправу са лицима за која су знали да у рукама држе ватрено оружје, а на који начин је суд у погледу ове битне околности изменио чињенични догађај на штету окривљених и тиме повредио идентитет оптужног акта.

Како се, по оцени овог суда, изложеним наводима захтева у суштини полемише са разлозима изнетим у образложењу првостепене пресуде и указује на противречност изреке првостепене пресуде и образложења, односно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, због које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП окривљенима преко бранилаца није дозвољено подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Бранилац окривљеног Душана Кузмановића - адвокат Далибор Катанчевић, захтевом за заштиту законитости указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, а с`тим у вези наводи да је правноснажном пресудом прекршено начело *reformatio in peius*, односно забрана преиначења на штету окривљеног прописана одредбом члана 453. ЗКП.

У вези са овом повредом закона, у захтеву се истиче да је првобитном оптужницом и првобитном првостепеном пресудом окривљеном било стављено на терет да је заједно са Марком Савићем испалио више хитаца у правцу оштећеног ЂЂ, те да су затим сви окривљени и то свако из свог ватреног оружја наставили масовно да испаљују хице према правцима у којима су почели да беже оштећени, поред осталог и ГГ. С`тога, према ставу браниоца, ранијом првостепеном пресудом окривљени Душан Кузмановић није био означен као особа која је пуцала на окривљеног ГГ, јер је ова радња стављена на терет свим окривљенима, па како је

ова пресуда укинута искључиво усвајањем жалби окривљених и бранилаца, то је првостепени суд побијаном пресудом, оглашавајући окривљеног кривим и за радњу испаливања хитаца према оштећеном ГГ, окривљеног осудио за знатно теже чињенично стање и на овај начин повредио начело *reformatio in peius*, прописано одредбом члана 453. ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 453. ЗКП, која предвиђа забрану преиначења на штету окривљеног, прописано је да, ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

По оцени овога суда, нижестепени судови у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде, нису прекршили забрану преиначења на горе (*reformatio in peius*), обзиром да нису изменили пресуду на штету овог окривљеног ни у погледу правне квалификације кривичног дела, нити у погледу кривичне санкције.

Из списка предмета произилази да је првобитном пресудом Вишег суда у Нишу 1К. бр. 22/10 од 28.04.2011. године окривљени Душан Кузмановић оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 9. у вези члана 33. и члана 30. КЗ, у стицају са кривичним делом недозвољено држање оружја из члана 348. став 1. КЗ, за која дела је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 31 године. Након укидања ове пресуде, побијаном првостепеном пресудом окривљени је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. и члана 33. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 15 година.

Дакле, побијаном првостепеном пресудом окривљени Душан Кузмановић није оглашен кривим за већу криминалну активност и вољу („криминалну количину“), нити је пресуда измењена на штету окривљеног у погледу правне квалификације кривичног дела, а ни у погледу кривичне санкције, па првостепени суд очигледно није прекршио забрану преиначења на горе на штету окривљеног, односно начело *reformatio in peius* из члана 453. ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву. При томе чињеница да у побијаној првостепеној пресуди није наведено да су сви окривљени испаливали хице према оштећеном ГГ, већ само окривљени Душан Кузмановић, супротно изложеним наводима захтева, не представља повреду начела „*reformatio in peius*“, имајући у виду да је и првобитном пресудом оглашен кривим за исту ову радњу, с`тим што му је ова радња стављена на терет заједно са осталим окривљенима, који су побијаном пресудом ослобођени од оптужбе.

Из наведених разлога, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Кузмановића - адвоката Далибора Катанчевића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, оцењени су неоснованим.

По оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Савића - адвоката Немање Васиљевића и адвоката Александра Бусарца, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 33. КЗ и члана 114. КЗ.

С`тим у вези, у захтеву се истиче да је тужилаштво своју правну квалификацију, коју су прихватили првостепени и другостепени суд, засновало на чињеници да су предметне радње окривљени Марко Савић и Душан Кузмановић извршили у саизвршилаштву поступајући по претходном договору, у намери да лише живота више лица, иако нема никаквих доказа да је претходни договор за извршење предметног кривичног дела постојао, па обзиром да је према изреци побијане првостепене пресуде, окривљени Марко Савић својим радњама деловао само у односу на сада покојног ЂЂ, то се у конкретном случају не може радити о саизвршилаштву, а умишљај окривљеног био је ограничен само на последицу у чијем је настанку учествовао. С`тога се радњама окривљеног Марка Савића, према ставу бранилаца, стичу евентуално елементи кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, а не и кривичног дела тешко убиство из члана 114. КЗ, па је у конкретном случају на окривљеног погрешно примењен закон.

Супротно изложеним наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Савића, по оцени овога суда, из изреке првостепене пресуде јасно произилазе сви објективни и субјективни елементи кривичног дела тешко убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. и члана 33. КЗ, због ког је окривљени Марко Савић и оглашен кривим.

Ово с`тога што из изреке првостепене пресуде јасно произилази да су окривљени Марко Савић и Душан Кузмановић критичном приликом, а након инцидента до којег је дошло претходне вечери у клубу „...“ између њих двојице и радника обезбеђења наведеног клуба, дошао на уговорено место, и након вербалне расправе са оштећеним ЂЂ и ГГ, окривљени Душан Кузмановић је са унапред припремљеним пиштољем НН марке испалио неколико пројектила у правцу тела оштећеног ЂЂ док је био у стајаћем положају, а одмах након тога је у правцу истог оштећеног и окривљени Марко Савић испалио пројектиле из пиштоља НН марке, те су, дакле, окривљени Марко Савић и Душан Кузмановић заједнички, као саизвршиоци учествовали у извршењу кривичног дела, у смислу члана 33. КЗ.

Из наведених разлога Врховни касациони суд налази да доношењем правноснажних пресуда није повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 33. КЗ и члана 114. КЗ, а на шта се неосновано указује захтевом за

заштиту законитости бранилаца Марка Савића - адвоката Немање Васиљевића и адвоката Александра Бусарца.

У вези са повредом закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у захтеву за заштиту законитости браниоца Марка Савића - адвоката Момчила Булатовића истиче се да радње које је предузео окривљени Марко Савић нису кривично дело, обзиром да су ове радње учињене у нужној одбрани, јер је критичном приликом предузео одбрану која је неопходно била потребна да од свог добра и добра другог (Кузмановића) одбије истовремени противправни напад, имајући у виду да је до сусрета између њих двојице и оштећених дошло на инсистирање ЕЕ, који није ни дошао на договорени састанак, већ су дошли покојни ЂЂ, оштећени ГГ и ДД, те код чињенице да је ЂЂ први извадио пиштољ и окренуо га према окривљенима Марку Савићу и Душану Кузмановићу.

И у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Кузмановића - адвоката Далибора Катанчевића, наводи се да је окривљени Душан Кузмановић критичном приликом испалио два хица у правцу сада покојног ЂЂ у нужној одбрани, како би отклонио од себе истовремени, нескривљени противправни напад, јер је извадио пиштољ и почео да пуца тек када је видео да је покојни ЂЂ подигао пиштољ ка њему. Према ставу браниоца, у прилог томе „сведочи и неспорни материјални доказ у виду пронађеног пиштоља марке ЦЗ .., са кога су изоловани ДНК трагови покојног ЂЂ“ те приложена фотодокументација према којој је окривљени Душан Кузмановић „никако није имао положај пуцача са леђа“.

Захтевом за заштиту законитости истог браниоца указује се и да се у радњама окривљеног Душана Кузмановића не стичу битни елементи кривичног дела због ког је оглашен кривим, већ битни елементи кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. КЗ, имајући у виду да је окривљени пуцао само у груди покојног ЂЂ, наневши му повреде које су према налазу и мишљењу вештака медицинске струке биле такве природе да би се благовременом интервенцијом лекара могла спречити смртна последица.

По оцени овога суда, изложеним наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених износи се сопствени закључак да су окривљени Марко Савић и Душан Кузмановић критичном приликом поступали у нужној одбрани, и износи се сопствени став браниоца окривљеног Душана Кузмановића да се у његовим радњама стичу битни елементи кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. КЗ. У суштини, овим наводима захтева заправо се оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом и указује на погрешну оцену доказа, а из којих разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП окривљенима преко бранилаца није дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Кузмановића - адвоката Далибора Катанчевића, полемише се са

чињеничним стањем утврђеним правноснажном пресудом и оспорава налаз и мишљење вештака судске медицине у погледу начина на који је покојни ЂЂ задобио прострелине грудног коша, и полемише се са исказима саслушаних сведока, те налазима и мишљењима судских вештака и указује да је суд био у обавези да примени члан 16. ЗКП и доказе тумачи повољније по окривљеног.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано да окривљени преко браниоца захтев за заштиту законитости може поднети због повреда овог закона из члана 74, 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим (другостепеним) судом, то су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених у односу на повреду закона које нису обухваћене одредбом члана 485. став 4. ЗКП (из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП) и у односу на оспоравање чињеничних утврђења у правноснажној пресуди одбачени као недозвољени, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Кузмановића - адвоката Далибора Катанчевића, указује се и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Савића - адвоката Момчила Булатовића указује се на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Међутим, у захтевима се у вези са овим повредама не наводи ни једном речју на који начин и које законске одредбе су повређене нижестепеним пресудама, па како се према одредби члана 484. ЗКП у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење, а што подразумева да је у захтеву морало бити наведено на који начин су нижестепеним пресудама учињене наведене битне повреде одредаба кривичног поступка и повреда кривичног закона, а што у захтевима није наведено, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ових повреда поднети захтеви за заштиту законитости немају законом прописан садржај. С`тога су у овом делу захтеви одбачени на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одбио као неосноване захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 10) ЗКП, и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) у вези члана 33. и члана 114. КЗ, док је у осталом делу исте захтеве на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одбацио.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић